

ПРОТЯГОМ ЧЕРВНЯ – СЕРПНЯ підготовлено ряд книжкових виставок до ювілейних дат:

7 серпня

До 130-річчя від дня народження Володимира Винниченка, українського письменника, художника, державного і політичного діяча.

Детальніше див.: <http://www.nplu.org/ua/events/2010/vinnich.html>

15 липня

До 90-річчя з часу заснування Національного педагогічного університету ім. Михайла Драгоманова.

Детальніше див.:

<http://www.nplu.org/ua/events/2010/Dragomanov.html>

7 липня

До 110-річчя від дня народження Ю. Смолича, українського письменника і громадського діяча.

Детальніше див.:

<http://www.nplu.org/ua/events/2010/smolich.html>

24 червня

До 100-річчя від дня народження І. Неходи, українського поета, сценариста.

Детальніше див.:

<http://www.nplu.org/ua/events/2010/nehoda.html>

8 червня

До 90-річчя від дня народження І. Кожедуба, льотчика-випробувача, тричі Героя Радянського Союзу, маршала авіації.

Детальніше див.: <http://www.nplu.org/ua/events/2010/Kojedyb.html>

ХРОНІКА

ВИСТАВКА ТВОРІВ ВАЛЕРІЯ ФРАНЧУКА В НПБУ

20 травня 2010 р. у відділі документів іноземними мовами НПБУ, в рамках круглого столу, присвяченого Дню слов'янської писемності та культури, відбулася презентація творів лауреата Національної премії України імені Тараса Шевченка, заслуженого художника України Валерія Франчука.

Представлені полотна стали надзвичайно природною складовою свята, першоджерелом якого є День вшанування пам'яті святих рівноапостольних Кирила і Мефодія – солунських братів-просвітителів, великих подвижників, які заклали основу слов'янської писемності і чий праці на ниві просвітництва стали спільним та об'єднавчим надбанням усіх слов'ян.

Чому природною? Тому, що в кожному творі В. Франчука проглядає душа справжнього українця-християнина – члена великої слов'янської родини – мрійливо-філософська, емоційно піднесена, лірична й, водночас, трагічна.

“Я творю для того, щоб люди не забували, що в них є душа. А, кажуть, вона вічна...” – таке творче кредо художника.

Добре, що суєтність суспільного життя, холодний прагматизм влади, складні стосунки в культурному

середовищі в цілому, і художньому зокрема, не стали на заваді визнанню творчості В. Франчука. Він – заслужений художник України, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка і премії імені Василя

Стуса, відзначений державними й духовними нагородами: орденом “За заслуги” III ступеня, орденом Святого Архистратига Михаїла і т. ін.

Понад 20 років веде художник активну виставкову діяльність у рідній Україні та за її межами, розкриваючи світові глибини слов'янської душі. А вона проглядає в кожному творі, в кожній поетично-пісенній назві картини. Навіть виникає бажання заримувати: картина – дитина. Мабуть, так воно і є для її творця. Тому й отримують ці дорогі серцю “діти” такі прекрасні й доленосні імена: “Хата моя, біла хата”, “Світе

ясний”, “Дорога додому”, “Матір земля”, “Полин-зоря”, “Колиска моя”, “Душа забутої людьми криниці”...

Загалом, творчий доробок митця складає понад 3 тис. творів живопису і понад 700 графічних аркушів. Зберігаються вони в музеях, громадських і культурних центрах як в Україні, так і за кордоном. Основні теми, до яких звертається художник, зібрані ним у 9-ти циклах і серіях: “Молюсь за тебе, Україно” (історія

К. Єремко

козацької доби, Т. Г. Шевченко); "Розгойдані дзвони пам'яті" (світлій пам'яті жертв Голодомору); "Пізнання істини"; "Чорна-Биль"; "Ода Творцю світу" (диво природи української землі); "Плоди саду людського" (гармонія душі, філософія буття); "Мир Вам!" (біблійні сюжети); "Джерела" (на сюжети українських народних пісень); "Тиша старого міста" (Київ).

Про художника Валерія Франчука можна сказати, що він – літописець України, в якій народився (в селі Зелена на Хмельниччині) і в якій живе та творить понині. Кожна його картина – це гімн Україні, це придорожній хрест, біля якого треба зупинитись, згадати минуле, подумати про майбутнє, помолитися і крокувати далі.

Від виставки до виставки шириться коло шанувальників таланту майстра. На 122-й, за рахунком художника, і першій у стінах НПБУ виставці експонувалися 12 картин: "І впали ікони", "Вечірне", "Рідний небокрай", "Невибутній образ", "Човни на березі", "Дві стежки нехожені" та ін. Усі учасники круглого столу відзначали, наскільки гармонійно ввійшли картини в інтер'єр і ауру

читального залу: "Книги на полицях, картини на стінах, квіти на підвіконні – чудове поєднання!", – такий запис було зроблено у Книзі відгуків. Щірі слова захоплення залишили в ній і відвідувачі Бібліотеки: "М'які тони і настрої Ваших картин діють заспокійливо і сприяють вдумливій роботі над книгою", "... зичимо успіхів у мистецькій діяльності, хай Вас ніколи не залишає творче натхнення і бажання пошуку нових художніх образів і ідей".

Працівники ж НПБУ бажують митцеві, якому у вересні цього року виповнилося ювілейних 60, невичерпної фантазії в пошуку нових тем і образів, наснаги у здійсненні творчих задумів. Зичать щасливої долі кожній дитині-картині, щоб розкривались їм назустріч людські душі, і висловлюють сподівання на подальшу співпрацю на ниві духовного збагачення людей поєднанням мистецтва живопису і мистецтва книги.

ПЕРЛИНКИ ЗВІДУСІЛЬ

ПОДІЇ. ФАКТИ

ДУБЛІН СТАВ "МІСТОМ ЛІТЕРАТУРИ"

Організація об'єднаних націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) надала Дубліну звання "Місто літератури". Столиця Ірландії стала четвертим містом, яке удостоїлося цього звання. Раніше "Містами літератури" ставали Единбург (у 2004 році), Мельбурн і Айова-Сіті (обидва – в 2008 році).

На думку міністра туризму, культури і спорту Ірландії Мері Ханафін, Дублін одержав титул цілком заслужено, оскільки "він має багате літературне минуле, сучасну літературу, що енергійно розвивається, величезну кількість фестивалів і туристичних визначних пам'яток", крім того, там "народилися і творили великі письменники". М. Ханафін вважає, що отримання цього звання сприятиме розвитку в місті туризму і культурної сфери.

З погляду ЮНЕСКО, критеріями для надання титулу "Місто літератури" є кількість і якість редакцій, видавничих будинків, бібліотек, книгарень, навчальних закладів, досвід у проведенні літературних фестивалів та інших подібних заходів, "інтеграція літератури в міське середовище", а також активна участь місцевих ЗМІ в літературному житті.

ВЛАСНИКИ БАРУ В СЕЛІ ПІД БУДАПЕШТОМ ОРГАНІЗУВАЛИ В НЬОМУ ПУБЛІЧНУ БІБЛІОТЕКУ

Тепер відвідувачі гібрида бару і бібліотеки заглядають в питуший заклад не лише «пропустити» чарку, але й почитати в спокійній обстановці. Цей спосіб залучення клієнтів виявився вельми ефективним. У бар-бібліотеку пішли люди, які звичайні бібліотеки не відвідували.

Ідея прийшла в голову менеджерів бару – колишньому бібліотекарю. За його словами, на думку об'єднати ці два настільки різні заклади його наштовхнула безліч зайвих книг, що накопичилися в нього і бармена.

У барній бібліотеці налічується більше тисячі томів – від збірок міфів Древньої Греції до сучасних спортивних енциклопедій. Зауважимо, що звичайна публічна бібліотека, яка є в селі, не витримує конкуренції з баром.

БІБЛІОТЕКИ ПРОСТО НЕБА З'ЯВИЛИСЯ НА ТРЬОХ НАЙБІЛЬШИХ ПЛЯЖАХ ОДЕСИ

Сонце, море і книжка – таке поєднання пропонують на одеських пляжах, де відкрили три бібліотеки просто неба. Книжки видають на слово – без жодних документів і грошей. Людям ідея припала до душі – вони охоче вибирають на полицях видання. Серед літературних жанрів пляжникам найбільше до вподоби детективи, класичні та пригодницькі романи й повісті. Основними користувачами є переважно старші люди.

Ініціатори створення таких бібліотек наголошують, що це дійсно виглядає дуже цікаво і приносить людям користь. Щодня «пляжний» бібліотекар видає до півсотні книг. Обмежень щодо кількості примірників в одні руки немає. Можна навіть відкласти недочитану книгу або ж забрати додому, звісно, за умови повернення. Бібліотекарі кажуть, що повертають майже все.

Підготував **Ю. Ворона**
за матеріалами: <http://culture.unian.net/ukr/detail/189166>; <http://www.aif.ru>; «Факти ICTV»